

denne Route er bleven den, som vi netop bestandig have bestræbt os for, at den ikke skulde blive: Vi have tydske Skibe i Konkurrence med vore uden at have faaet nogen som helst Fordel derved. Vi kunne føre Personer fra Korsør til Kiel, men det have vi altid kunnet, men vi have ikke vundet det, vi ønskede at vinde, nemlig at beholde Enebesørgelsen af denne Route eller idetmindste at faa visse andre Fordele, enten med Hensyn til Trafikken der eller med Hensyn til Trafikken fra andre Dele af Landet. Der er Intet engang forsøgt i saa Henseende.

Seg kommer nu til den tredje Side af Postvæsenets Virksomhed, der ligeledes, hvad jeg tilstaar, maa give Anledning til alvorlige Betænkkeligheder, og det er den Maade, hvorpaa Postvæsenet er ordnet her i Kjøbenhavn med Hensyn til Brevomdelingen. Forholdet var i gamle Dage saaledes, at der eksisterede, hvad man kalder en privilegeret Fodpost, som havde Privilegium paa at bære Breve omkring. Dette Fodpostprivilegium købte Postvæsenet af Shændehaveren. Der har staaet ærede Medlemmer ville kunne finde det paa Finantsloven for endel Aar siden, ja, ikke saa mange Aar siden — en lille Sum til denne Shændehaver for Afstaaelsen af Privilegiet med Hensyn til Besørgelsen af Fodposten her i Kjøbenhavn. Men Eneret skaffede Postvæsenet sig ikke derved. Seg, veed ikke, hvorledes det gik til, hvorfor det ikke fik den eller ikke tænkte paa at skaffe sig den, men det gik i Stykker; der blev ingen Eneret. Efter den nye Postlov er Enhver berettiget til indenfor Kjøbenhavns Omraade at etablere en privat Brevforsendelse; thi ifølge Postlovens Bestemmelse er et Brev, der ikke passerer to Postkontorer, ikke monopoliseret. Derjom imidlertid Postvæsenet havde gjort blot Noget af, hvad Postvæsenet gjør i andre Lande, er der ikke Sandsynlighed for, at der var blevet etableret en Konkurrence. Men det skete. Det varede ikke længe, inden der opstod et privat By- og Høstelegraf-Selskab, som etablerede en fuldstændig regelmæssig Besørgelse af Breve i Kjøbenhavn. Det, der gjør, at dette Selskab kan konkurrere med Postvæsenet, er, efter hvad jeg tror, ikke saa meget, at dets Kasser tømmes noget hyppigere end Postvæsenets, nemlig hver halve Time, medens Postvæsenets tømmes hver anden Time, thi Udbringelsen af de almindelige Bybreve er ikke saa hurtig, at man vinder Betydeligt ved at faste sine Breve i By- og Høstelegrafens Kasser, men navnlig det, at Portoer er meget lav. Desforuden har By- og Høstelegrafen ogsaa Forretning med Udbringelse af Expressbreve, men det er dog en mindre Del af Virksomheden, og det gjør

Postvæsenet ogsaa. Hovedsagen er, at Selskabets Porto er betydelig lavere end Postvæsenets, nemlig 3 Dre. Man skulde have troet, at Postvæsenet havde faaet Dinene op for, at en saadan Konkurrent maatte gjøre betydelig Skade, og at der kunde være Grund for Postvæsenet til at anstrenge sig, til at sætte Taxten ned til 3 Dre eller ophænge flere Kasser og i det Hele taget til at tage sig mere af Publikums Interessjer. By- og Høstelegrafens Kasser florere, der er Fremgang, og derved viser det sig jo, at Taxten ikke er for lav. Der hænges hver Dag flere Kasser op. Nu er det rimeligvis for sent at begynde en Konkurrence. Her er viist Forsømmelighed. Man vil maaste sige, at det ikke betyder Noget, at det er Smaating; men det er ikke rigtigt. Der findes trykte statistiske Oplysninger for Aaret 1880—81, og efter disse besørge des der her i Kjøbenhavn gennem Statens Brevpostkontor af ikke anbefalede Breve — de anbefalede, hvis Tal var noget over 4,000, altsaa en forsvindende Mængde, tager jeg ikke med, efter som de ikke kunne besørge af Private — 2,990,000, altsaa omtrent 3 Millioner, og disse Breve a 4 Dre Stykket gav en Indtægt af 120,000 Kr. Det er en meget betydelig Indtægt for Postvæsenet i et saa lille Land som Danmark, og havde man blot sat Portoer 1 Dre ned, havde man maaste kun tabt 30,000 Kr., men man risikerer nu at tabe samtlige 120,000 Kr. Seg antager imidlertid ikke, at man havde tabt disse 30,000 Kr., thi ligesom der er Breve nok til By- og Høstelegrafen, saaledes at den strax kunde bestaa, ved Siden af at der samtidig besørge des en større Masse Breve af Postvæsenet med de røde Kasser, saaledes vilde Postvæsenet ved at sætte Taxten ned med 1 Dre have vundet Betydeligt, medens det nu ved gennem et Par Aar at forholde sig passivt er kommet agter ud i Konkurrencen, saa at det for Fremtiden rimeligvis vil medføre betydelige Tab for Postvæsenet her i Kjøbenhavn. — Kommer man til andre Virksomhedsomraader indenfor Postvæsenet, vil man gennemgaaende finde det Samme: vi forholde os passive. Postvæsenet er en passiv Institution; det er paalideligt, men passivt; der gjøres Intet. Seg vil f. Ex. nævne det bekjendte Spørgsmaal, som har været behandlet her i Rigsdagen tidligere af det ærede Medlem, der den Gang repræsenterede Kjøbenhavns 5te Valgtreds, nemlig Wille. Han fremhævede her, at Taxterne for Brevkort vare for høje. Det blev forhandlet i Finantsudvalget, men vi kom ingen Veie, Postbestyrelsen var imod at fremme Sagen. Faktum er endnu det samme, og jeg tror